

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2005 r. przez Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV i Akzo Nobel Functional Chemicals BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-112/05)

(2005/C 143/70)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 2 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Akzo Nobel NV, z siedzibą w Arnhem (Niderlandy), Akzo Nobel Nederland BV, z siedzibą w Arnhem (Niderlandy), Akzo Nobel Chemicals International BV, z siedzibą w Amersfoort (Niderlandy), Akzo Nobel Chemicals BV, z siedzibą w Amersfoort (Niderlandy) i Akzo Nobel Functional Chemicals BV, z siedzibą w Amersfoort (Niderlandy), reprezentowanej przez adwokatów C. R. A. Swaaka i J. de Gou, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- dokonanie kontroli legalności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 230 WE;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 231 WE;
- obciążenie Komisji kosztami własnymi i strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący kwestionują decyzję Komisji z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/E 2/37.533 — Chlorek choliny), stwierdzającą, że skarżący brał udział w szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk dotyczących ustalania cen, podziału rynków i uzgodnionych działań skierowanych przeciwko konkurentom w sektorze chlorku choliny w EOG oraz nakładającą grzywnę na skarżących.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnoszą naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ ze względu na to, że Komisja obciążyła odpowiedzialnością za naruszenie również Akzo Nobel NV, spółkę holdingową grupy Akzo Nobel. Zdaniem skarżących, Akzo Nobel NV nie miała decydującego wpływu na politykę handlową swoich spółek zależnych.

Ponadto skarżący podnoszą, że wysokość grzywny nałożonej na nich solidarnie przekroczyła w przypadku jednego z nich 10 % obrotu. Zdaniem skarżących Komisja powinna była ograniczyć indywidualną odpowiedzialność poszczególnych spółek.

Wreszcie skarżący powołują się na naruszenie obowiązku uzasadnienia. Zdaniem skarżących Komisja stwierdziła solidarną odpowiedzialność Akzo Nobel NV na podstawie błędnego rozumowania i nie wskazała, dlaczego solidarnie obciążyła jednego ze skarżących grzywną przekraczającą limit 10 % obrotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2005 r. przez Andreea Rodenbröckera i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-117/05)

(2005/C 143/71)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 9 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Andreea Rodenbröckera, zamieszkałego w Hövelhof (Niemcy) i in., reprezentowanych przez H. Glatzela, adwokata, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności wydanej na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽¹⁾ decyzji Komisji z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie przyjęcia wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty w atlantyckim regionie biogeograficznym w odniesieniu do objęcia nim terenów

DE 4117-301 „Sennebäche”

DE 4118-301 „Senne mit Stapellager Senne”

DE 4118-401 „Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald” oraz

DE 4118-302 „Holter Wald”

w zakresie w jakim wywiera ona skutki na obszary stanowiące własność skarżących, znajdujące się w ich użytkowaniu (dzierżawa) lub objęte ich uprawnieniami dotyczącymi planowania;